

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből

A Prédikátor olyan Istenben hisz, aki nemcsak foglalatosságot adott az embernek, hanem örömet is. Aki szüntelen azon fáradozik, hogy gyermekeit boldoggá tegye. Ezt jó nekünk tudnunk, mert még közöttünk is elterjedt vélemény az, miszerint Isten az ő gyermekeinek csak verítéket ad.

2.

A kertészet mint terápia

7.

Egység napja, adományok Kárpátaljának

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXXIII. ÉVF. • 9. SZÁM
2022. MÁJUS 1.
ÁRA 1,50 LEJ

Anyaságunk jézusi titka

Ha egy nő anyává válhat, a létnek új, semmilyen élményhez nem fogható, más örömmel össze nem mérhető dimenziójába lép be. Egyértelműen erről az örömteli élményről szólnak az anyaságban beteljesedett nők személyes beszámolói, de azoké is, akiket gyermekük megszületése előtt egy kisbaba látványa nem hozott lázba, esetleg más feladatot tekintettek életcéljuknak.

Az anyaság út. Önmagunk szűkös zsákutcájától a tágabb lét felé. A semmitől a mindenig, az örömtől a fájdalomig. A legmélyebb érzéstől a legmélyebb érzésig. Áldástól áldásig, a jézusi titok megértéséig és megéléséig. Az élet elvesztésétől az élet megtartásáig. Annak a felismeréséig, hogy akkor lesz életünk, ha odaadjuk azt.

Ott rejlik az anyaságban a növekedés, a kiteljesedés lehetősége. A méh izmos falain belül növekvő magzattal egyidőben az anya lelkében is nő a szeretet, a felelősségérzet, az öröm. Paradox módon az anyaság is példája annak, hogy az a személy gazdagodik, aki szétszórja kincseit. Fiatal, rugalmas bőrt, teste átalakulását kevesebbnek tartja egy új életnél, személyes szabadságát a gyermekével tölthető időnél, az első szavak, mondatok kibetűzését tudományos jövőjénél. Mert ösztönösen érzi, hogy gyermekét tanítva jövőt (is) épít.

3.

Édesanyák és gyermekeik. Óvodaavató Erdőszentgyörgyön (a kép illusztráció)

Fotó: Kiss Gábor

Anyaság – ízelítő Isten szeretetéből

Ha az anyasággal kapcsolatos eddigi élményeimet egyetlen szóba kellene becsomagolnom, akkor azt mondanám: feszítés. Még mielőtt megfoganna bennünk a pici élet, feszít a lelkünk. Feszült kíváncsisággal vadászunk azt a bizonyos második vonalat a terhességi teszten. S ha már ott van a vonal, akkor lassan a testünkben is elkezdjük tapasztalni a feszülést. Hely készül testben a testnek. A centik és kilók gyarapodásával összhangban a lélek is készülődik. Szívek ritmusa hangolódik egymásra.

S ha a Teremtő megtartotta az anyát s a babát a világrajövetel napjáig, akkor a feszülés újabb formáját tapasztalhatjuk. Kőkeményre dermed a pocak minden összehúzódnál. Feszít és ereszt. Újabb dallam a nagy művön belül.

3.

Győzelmes jobbommal támogatlak

A teológia elvégzését követően először a Vajdahunyadhoz közeli Rákosdon, majd a mezőszegi Visában vállalt szolgálatot. 2014 óta a Torda és Nagyenyed között fekvő Felvinc gyülekezetének lelkipásztora. A református közösségről, a településről, a pandémiás időkről Lukács György lelkipásztorral beszélgettünk.

4.

Tanulságos igék a Prédikátor könyvéből 2.

Mi tehet boldoggá?

A Prédikátor könyve a Biblia egyik legérdekesebb, ugyanakkor legellentmondásosabb könyve, de tulajdonképpen az istenfélelem könyve. Igaz ugyan, hogy a bűneset után az élet hiábavalóvá vált, ám ez – ha Isten uralma alá kerül – Krisztus megváltása által értelmet nyer. A kínlódásnak célt és értelmet ad azért, mert e hiábavaló világba eljött Jézus. Így csak annak hiábavaló az élete, aki Krisztus nélkül él.

A második fejezet az első verstől az utolsóig az örömről szól. Adott Isten bölcsességet, tudományt és örömet. A Prédikátor olyan Istenben hisz, aki nemcsak foglalatosságot adott az embernek, hanem örömet is. Olyan Istenben hisz, aki szüntelen azon fáradozik, hogy gyermekeit boldoggá tegye. Ezt jó nekünk tudatosítanunk, mert még keresztyének között is elterjedt vélemény az, miszerint Isten az ő gyermekeinek csak izzadságot, verítéket, könnyet és fájdalmat ad. Istentiszteleteink is sokszor csak komorságot, szomorúságot árasztanak, és olyan kevés öröm van bennük. Sokszor úgy képzeljük, Isten abban leli örömét, ha gyermekeit sírni látja. Ezért e fejezet azt akarja nekünk elmondani, hogy Isten az embernek örömet ad.

Ne felejtsük el, a prédikátor olyan nép tagja, amelynek Isten ünnepnapokat rendelt, s ezeken semmit sem kellett tenni, csak örvendezni, üjongani – sokszor nyolc napon át. Izráel népe az öröm népe volt, mert Isten az öröm Istene.

Izráel életét átszöttek az örömnépek, ahol énekelni és táncolni is lehetett. Ezeket Isten rendelte az ő népének. Erre azt mondhatná valaki: az Úr az ő prófétái által sokszor megítélte az ünnepeket. Ez igaz, de a próféták nem az ünnep ellen, hanem annak megrontása ellen szóltak. És ez nincs másképp az Újszövetségben sem. Jézus is felmegy az ünnepre, ő is teljes és töké-

letes örömről beszél. S nem véletlenül nevezzük a Jézus életét leíró iratokat evangéliumnak, ami magyarul örömmüzenetet jelent. Az igaz, hogy erről a a Prédikátor még nem tudhat, s hogy ő a bűnösnek csak annyit enged, hogy gyűjtsön és egybehordjon javakat. Jézus azonban azért jött, hogy a bűnösök is tudjanak örülni, hogy amikor a rongyokat hordó tékozló fiú hazaérkezik, kezdjenek vigadni. Isten annyira akarta az ember örömét, hogy egyszülött Fiát adta, hogy a bűnös örvendezni tudjon.

A kérdés az: miként viszonyul az ember ehhez az Isten által felkínált örömhöz? Sajnos a bűn e területen is elvégezte a maga pusztító munkáját. Ez abban áll, hogy az ember elveti azokat az örömeket, amelyeket Isten kínál fel, és maga próbál örömek után nézni, örömeket fabrikálni. Az ember nem örül annak, amit Isten ad neki, hanem annak akar örülni, amit ő vesz el magának. Ez volt már az első emberpár tragédiája is. Ádámék nem voltak megelégedve azzal, amit Isten nekik ajándékozott a paradicsomban, hanem abban akartak örömet lelteni, amit Isten megtiltott, és szakítottak a tiltott gyümölcsből.

A fejezet azt írja le, miként próbál az ember örömet szerezni ahelyett, hogy elfogadná azt, amit Isten kínál neki. S a Prédikátor nyíltan, őszintén beszél erről. Személyes vallomást tesz arról, miképpen próbálta az örömet keresni. A katolikusok azt mondanák, e fejezet a prédikátor gyónása.

Az első, amiben a Prédikátor az örömet keresni próbálja, a gyönyör, az érzéki öröm. Beleveti magát az érzéki örömek árába. Habzsolja a gyönyört úgy, ahogy azt talán sem előtte, sem utána senki nem tette. De miközben ezt teszi, különös dolog történik vele. Meghallja a saját

Mert mi marad meg az embernek minden munkájából és elméje törekvéséből, mellyel munkálkodott a nap alatt? Mert az embernek örömet adott.

(Préd 2,23.27)

Agnus Rádió

24 órán át a világhálón

www.agnusradio.ro

88,3 MHz-en

03-08 és 12-15 óra között

Kolozsváron

nevetését, s megdöbben, mert az üres és félelmetes. A nevetésről azt mondja: bolondság. A vigasságról pedig: mit használ az? Közben rájön egy nagy igazságra: az egész világ élvezete sem tudja a lelket megelégtíteni. Mennyire igaz Szent Ágoston mondása: Isten a maga számára teremtett minket, és a mi lelkünk addig nyugtalan, amíg Istenben meg nem nyugszik.

Később próbálta boldogságát a borban, az alkoholban keresni. Hányan teszik ezt ma is, hányan próbálják kétségbeesetten keresni az örömet a borban, a mámorban? De ez sem hozza meg a kívánt eredményt. A Prédikátor aztán még nagyobb dolgokat tesz: palotákat, szőlőskerteket, parkokat, tavakat épít. Vannak barmai, nyájai, szolgálói, akik uruk intésére figyelnek. Amit a Prédikátor megvalósított, az a maga készítette paradicsom.

Ezek után azt gondolnánk, végre boldog, és azt mondhatja: mindenem megvan, teljes a béke és nyugalom a szívemben. De nem ezt teszi, hanem azt mondja: minden hiábavalóság és a lélek gyötrelme. Ez a kolosszális élvezetapparátus – ahogy az egyik írásmagyarázó fogalmaz – nem tudta őt boldoggá tenni. Kiderül, hogy az örömek, amelyeket az ember szerez magának, hiábavalók. A Prédikátor odáig jut el, hogy azt állítja: meggyűlölte az életét, minden gonosznak látszik. Ekkor még egy utolsó gondolata támad: hátha az arany és ezüst boldoggá tudná őt tenni! De rögtön arra gondol: ha meghal, valaki más fogja örökölni a vagyonát.

A Prédikátor mindent megpróbált, és semmivel maradt. Már szinte azt várnánk, hogy öngyilkosságba menekül. De nem ez következik, hanem arra jut, hogy egyen és igyon. Amit végül meglát és belát: az ember semmit sem tud Isten nélkül tenni, s ha tud is, az mind hiábavaló, mert a boldogság Isten kezében van. A munka és az öröm is az ő ajándéka. Minket végső soron nem Isten ajándéka, hanem ő maga tud boldoggá tenni. Az ember boldogsága az, hogy tudja: mindennel, amije van s amit tesz, Isten dicsőségét szolgálja.

FELHÍVÁS

a Kárpát-medence magyar kórusaihoz

A Tordaszentlászlói Thamó Gyula Közművelődési Egyesület idén is megszervezi a hagyományos, immár a

**XXXI. Szent László-napi kórustalálkozót
június 25-én szombaton 9 órától.**

Nagy öröm számunkra, hogy az esemény két év kényszerszünet után újból megrendezésre kerülhet, találkozhatunk és énekelhetünk.

Együttlétünket közös énekléssel is szeretnénk gazdagítani, amelyre hagyományosan a következő műveket választottuk:

Kodály Zoltán: A magyarokhoz (legalább egy szólamban)

Erkel Ferenc–Bárdos Lajos: Szózat

(e kórusműveket a templomkertben, Szent László szobra körül éneklük közösen a kórusok)

A templomban tartott ünnepi istentisztelet, majd a Művelődési Házban tartott kórushangverseny után mindenkit szeretettel hívunk egy közös ebédre, a karvezetők együttlétére, majd estig tartó beszélgetésre, közös dalolásra.

A jelentkezési űrlap elérhető a következő címen:

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSc4BnzaXDhVGEgjqTQhQAJPBWHQKPrtxoQPiT58BQGCB7_cA/viewform

Anyaságunk jézusi titka

1. | Ha valaki anya, annál inkább nő. Egy édesanya tollából így olvasható ez: „óriási minőségi ugrás embertől anyáig. A sajátosan női minőségek, a figyelem, az empátia, a megértés, a gyöngédség az anyaságban erősödik fel”. Az anyaszerepben tehát megragadhatóvá válnak mindazok az eszközök, amelyek a személyiség mélyebb kibontakozását eredményezik.

Az anyaság belépés a kárpit mögé, a szentek szentjébe, ahova csak a kiválasztott, a főpap mehetett be évente egyszer. Egészen közelről, saját testéből és testében szemlélheti a teremtés csodáját, a növekedést, az új életet. A titkot. A méhében növekvő élet több mint a férfi és nő sejtjének egybeolvadása és programszerű osztódása. Csak ámulnánk a titok fölött, ha a rendelkezésünkre álló fejlett képalkotó eszközök segítségével percről percre követnénk egy magzat méhen belüli fejlődését. Kifürkészhetetlen Teremtőnkre csodálkoznánk rá tetten érve egy pillanatra a magzatban...

Az anyaságban felfoghatunk egy parányit Isten szerető szívéből. A naponkénti gondoskodásból, a számtalan újrakezdésből, a megbocsátásból, a mindent felülmúló kapcsolat fontosságából.

Az anyaság elengedés. Az alvás-ébrenlét aránya eltolódna a pihenés rovására. Gyermeink első két évében lecserélendő hétezer pelenka, heti tizennégy óra ételkészítés, a választott tánc-, edzés-, meg a nyelvóra között ingázva énidőre, hobbira alig-alig jutna...

Az anyaság belső elengedés is. Atyánkhoz hasonlóan, aki két fia közt elosztva a vagyont elengedte az otthonról elvagyódó kisebbiket. Majd messziről fürkészve-szemlélve, tárt karokkal elébe futva várta, amikor az hazafelé igyekezett.

Az anyaságban mindezt megkapjuk, ha nem érjük be kevesebbel. Ha nem félünk, ha bátran nézünk az uralkodó gondolkodás álcái mögé, ha hiszünk isteni megbízatásunkhoz társul szegődő Istenünkben.

Május első vasárnapján szeretettel fordulunk az édesanyák felé. Nemcsak a virágárusok öröme, hanem mert érezzük: tartozunk. Hozzá is tartozunk, belőle is vagyunk. Mert világunk, emberi lelkünk akkor működik, ha adhat, ha visszaadhat. Ha szeretettel válaszol. Közömbösség, érzéketlenség ne gátoljon e nemes szándékunkban. Mert édesanya egy van, mert az édesanyák ennél többre is érdemesek.

Ezen a napon egyszerre és mégis külön-külön tiszteljük az anyákat, és dicsőítjük Istenünket. Verseinkkel, énekeinkkel, imáinkkal szeretnénk bekapcsolódni az életért való hálaadás himnuszába. Hálát adunk a kapott életért, az anyai ölelés melegéért, a feddő szóért, az öröméért.

Hálát adunk Istennek, aki az édesanyákat a szeretet őreivé, a remény hírnökeivé tette. Mert minden megszülető gyermek Istenünkről beszél, aki szívében hordja teremtett világunkat.

(a szerző kolozsvári kórházlelkész)

Fotó: Flier Gergely/pestbuda.hu)

Anyai szeretet. Botfai Hűvös László szobra a II. kerületi Vérhalom téren (Budapest)

| BALOGH GYÖNGYI |

Anyaság – ízelítő Isten szeretetéből

Kaszap Károly: Anyák szobra. Pestszenterzsébet, Szent Erzsébet tér

1. | Egyre hangosabb, és egyre mélyebb, eddig ismeretlen hangsávokon vándorol a lélek, míg pattanásig feszül tűzgyűrűben a test. Leheletnyi szünet után könnyben, sírásban engedheti el magát végre test és lélek.

Megszületett a gyermek és az anya. Egy kis ideig még feszít a varrat, feszül az étet, életet adó mell. De feszül a szív is az azt szétfeszítő, addig nem érzett, kimondhatatlan boldogságtól. Feszül a figyelem is: lélegzik-e, miért sír, evett-e eleget? S talán életünk végéig feszíti lelkünket a kérdés: elég jól csináltuk-e, beletettünk-e mindent, amire lehetőségünk volt, elegek voltunk-e erre a feladatra?

S ha nem lenne elég az anya érzelem- és gondolatvilágának lelket feszítő hullámvasútja, a növekvő gyermek a szülőt folyamatosan készenlétben tartja. Az élete teljében lévő ember talán még nem számol a halállal, de ha a gyermekre betegség köszön, a legsötétebb forgatókönyvek pörögnek végig az anya lelkében. „Van gyereked? Akkor tudod, mi a fájdalom” – hallottam egyszer egy bevásárlókocsit toló, telefonon beszélő nő szájából. Néhány hónappal később, kórházi ágyon fekve, karjából kikandikáló branüllel látva négyéves kislányomat értettem, éreztem meg, hogy miről beszélt az az anya. Az engem telefonon bátorító anyák hangjából is azt éreztem: van egy kimondhatatlan tudás, életérzés, amit ráadásként kapunk. Benne van a csomagban. Elkerülhetetlen.

Én még nem tartok ott, de látom, hogy miként feszül a szülő lelke, amikor kamaszodó gyermekével próbál zöldágra vergődni, vagy a nagy döntések előtt álló gyermekét mennyire félti, s hogy miként szakad bele a szülői lélek egy része a leválásba.

Feszülünk fájdalomtól, féltéstől, félelemtől. De feszül a lelkünk az öröm és boldogság leírhatatlan mélységétől is. Olyan önismereti utat járunk be, amit semmilyen önfeltárázó edzés nem adhat meg. A szeretetnek olyan dimenzióiba nyerünk betekintést, amire nincsenek szavak. Kis merészséggel azt is mondhatnám, hogy Isten irántunk való szerelméből kapunk ízelítőt az anyaság által.

Isten áldjon és tartson egyben minden édesanyát a feszítés, feszültség minden mélységében és magaslatán!

| KOVÁCS E. BELLA kékesi lelkipásztor |

Győzelmes jobbommal támogatlak

1. | – Mit érdemes tudni a településről?

– Felvinc az első írásos források szerint 1219-ben már létező település volt. Hosszú ideig Aranyosszék központjaként működött, egy jó ideig városként is. A főnixmadárhoz hasonlóan nem egyszer feltámadt a halottaiból, ugyanis a történelem viharai a települést nem kerülték el, többek között a tatárjárás tizedelte meg, és az 1848-as események során felégették. Az 1860-as években el is vesztette városi jellegét, addig önálló bíráskodással s még fegyházzal is rendelkezett. A településen van egy szép vigadóépület, több templom, de főleg a református egyház ingatlanai mutatják, hogy valamikor pezsgő élet folyt a településen, amely a két világháborút is túlélte.

– Mekkora a gyülekezet? Honnan ered a román Unirea elnevezés?

– Az 1990-es évektől szomorúan lehet tapasztalni a lakosság gyors apadását. Elődöm, Bárócz Huba 1994-ben került a gyülekezetbe, akkor 900 lelkes református közösséget tartottak számon, a tavalyi adatok szerint viszont alig 300-an vagyunk, a katolikusok száma mintegy 40 főre tehető. Felvinc valamikor egyesült Veresmarittal, innen ered a román elnevezés, Unirea, amelynek tehát semmi köze a „nagy egyesüléshez”.

– Milyen tevékenységekről tud beszámolni?

– A helybeli magyarság, s ezen belül a református egyház mindent próbál megtenni annak érdekében, hogy a gyerekektől az ifjakig, felnőttektől az idősekig mindenkit a templom közelében tartson. Az egyházi tevékenységek mellett több rendezvényünk van más településekkel karöltve, néha az RMDSZ-szel működünk együtt. Helyi szinten működik egy alapítványunk is négy éve, amelynek keretében táncsoport működik, számos gyermek- és ifjúsági kirándulást szervezünk. Minden esztendőben egy jeles történelmi személyiséghez kapcsolódva programokat szervezünk, az elmúlt években jártunk Mátyás király, Benedek Elek vagy éppen Ady Endre nyomában.

– Hogyan telt az elmúlt két esztendő?

– A pandémia nyilván traumát jelentett mindenki számára. Ezen kívül a szomszédos kol-

legákkal is beszélve kijelenthető: a környéken a világjárvány a gyülekezetek magvának egy részét elvitte. Nehezen tudtunk bekapcsolódni mindabba, amit az új elvárások követeltek. Szerencsémre a két lányom a teljes lezárás időszakában itthon tartózkodott, ők természetesen jobban értenek a technikához, ezért nekik köszönhetően a hívek minden héten a világhálón követhették figyelemmel a megtartott alkalmakat. Negatív élmény volt számomra az, hogy prédikálás közben nem láthattam a hívek reakcióját sem a bibliaóra, sem az istentisztelet során. A pozitív az volt, hogy mivel az istentiszteletek fent voltak a világhálón, sokkal többet kellett

– Nemcsak járványidőszakban, hanem állandóan működik egy diakónuscsoportunk, amely nagyrészt a presbitérium tagjaiból áll. A karantén ideje alatt érdeklődtünk, kik azok, akiknek be kell vásárolni, s akiknek haza is kell juttatni az élelmiszereket, gyógyszereket. Ám járványtól függetlenül a diakónuscsoport időről időre szeretetsomagokat szokott eljuttatni a rászorulóknak, akik ennek nagyon örvendenek, főleg a gesztusnak, hogy nem feledkezünk meg róluk. A gyülekezetben azokat a családokat is támogattuk, amelyek a teljes lezárást követő időben kényszerültek karanténba.

– Hogyan zajlottak a temetések?

– A két „járványos temetés” rendkívül megrázó volt, amikor a korlátozások miatt a családból alig vehettek részt a temetésen. Megegyeztünk

Lukács György az úrasztala előtt. A lelkipásztor nyolc éve szolgál a felvinci gyülekezetben

tanulni, olvasni, készülni a prédikációra, alaposabban meg kellett válogatni a szavakat, a nyelvezetet. A járványügyi szabályok változását követően azonnal egyházi tevékenységeket kezdtünk szervezni. A szokásos nyári felvinci napok átkerültek októberre, s a konfirmáció is nyárra toldott. Az úrvacsoravétel is természetesen másképp alakult ebben az időszakban, a hívek nehezen szokták meg az egyhasználatú kis poharakból való úrvacsoravételt.

– Hogyan segítettek a nehéz időszakban a gyülekezetben élő időseknek?

a gyászoló hozzátartozókkal, hogy miután kijönnek a kötelező karanténból, a templomban a gyülekezet közösségében gyászistentiszteletet tartunk a vigasztalás céljából.

– Milyen a kapcsolat a katolikus közösséggel?

– A másfél évtizeddel ezelőtti időkből még tapasztalható volt némi széthúzás, elsősorban a katolikus egyház által elvárt és megkövetelt reverzális miatt. Azonban mintegy 15 éve mindez megszűnt, s szoros kapcsolat alakult ki a két gyülekezet között, közös ökumenikus programokat szervezünk. Karácsony szombatján például hagyományosan a katolikus templomban veszünk részt az esti ünnepélyen, elsőnapján pedig a katolikusok jönnek a református templomba istentiszteletre. S mivel gyönyörű gyülekezeti házunk van, minden más közösségi alkalmat itt rendezünk tiszteletben tartva egymás hagyományait. Legutóbb például hatan, négy református és két katolikus, képviseltük településünket a március 15-i budapesti békemeneten, és voltak, akik a kolozsvári megemlékezésre is eljutottak.

– Mit üzen az olvasóknak?

– A március 20-i istentisztelet prédikációjának a textusát szeretném mindenkinek a szívére helyezni: „ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.” (Ézs 41,10) Rengeteg félelemmel kell néha szembenéznünk, ám bármilyen legyen a holnap, próbáljunk Isten segítségében bízni, s kérjük tőle a Szentlélek megerősítő bátorítását.

A háromszintes felvinci gyülekezeti ház számos közösségi rendezvény színhelye

Megszentelődés – az a jó, amit az Úr határoz meg

Most, amikor a világ elsőrangúvá igyekszik tenni a tizedrangú dolgokat, amikor az életre vivő út helyett a veszedelembé vezető útra próbálja terelni a gyermekeket s felnőtteket egyaránt, amikor az Isten által élénk adott élet helyett a halált munkálja, akkor a krízishelyzetben a hívő keresztyénnek talpra kell állnia, és fel kell mutatnia a romlás helyett a megszentelődés áldását, segíteni kell kicsinyeket és nagyokat, férfiakat és nőket Isten akarata szerinti megszentelődésre.

Akik Istent atyánknak tekintjük, hiszünk a megújulás lehetőségében és Isten hatalmában. Ahogy Jézus feltámadása a keresztt és a halál feletti győzelem lett, hisszük, hogy hasonlóan végbemehet a világban is a jó győzelme, ha azt az isteni szeretet hatja át. A társadalmat megszentelő erő egyike Isten szeretete. Ha annak utat engedünk közöttünk munkálkodni, gondolatainknak meg cselekedeteinknek az lesz az irányítója. Ez teszi egyenessé az elferdült gondolkodást és magatartást.

Gondolkodásunk és magatartásunk akkor helyes, ha Isten igéjének megfelelően történik, általa megszentelődik, s általunk ismertté lesz Isten neve a világban. Megszentelődésünk Istentől való meghatározottságunkat, általa való befolyásoltságunkat jelenti életünkben s embertársainkhoz való viszonyunkban.

Az ember tettei által léteznek. Azok vagyunk, amit teszünk. A kérdés mindig az, mit nevezünk helyes cselekedetnek. A keresztyén élet és cselekvés nem más, mint Istennek Krisztusban történt kijelentését magunkévá tenni és így cselekedni. Az a helyes cselekedet és életvitel, amely az ő dicsőségére történik. Ezért nem szabad másként gondolkodva és cselekedve meghatározni földi létünket.

Ha a bennünk levő gondolatot, akaratot, a lelkit és testit, nem Isten vezeti, hanem a kívánság, könnyen bűnössé válunk. Az a jó, amit az Úr határoz meg. A teremtés rendjének megtagadása, az azzal való elégedetlenség, a férfi, a nő és a gyermek szerinti családmodell tagadása, az anyaság visszautasítása, az abortusz a teremtés elleni cselekedet, Istennel szembeni lázadás.

E vonatkozásban a megszentelődés Isten jó elgondolásának való engedelmisség és abban való megmaradás. A teremtéskor Isten az embert férfivá és nővé teremtette, hogy az emberben ne lépjen fel a hiányérzet. Ezért egymás számára egy testté teremtett. Ő jótáll azért, amit tett: „és látta Isten, hogy jó.”

Az anyaság Isten rendelésének az érvényre engedését jelenti. Istentől mint teremtetőtől, mindenek alkotójától elgondolt és elrendelt szerepe és feladata ez az embernek. Isten várja, hogy részvevői legyünk elgondolásának. Ő szabta meg

az ember legelső feladatát, és ennek így kell lennie. E szoros kapcsolatba, jó viszonyba vegyült bele a teremtés hajnalán és vegyült bele állandóan a maga ravasz módján a Sátán. Ezért az elszakadásért szállt alá a bűn nélküli, de a bűnösökért meghalt Jézus, hogy megkeresse és megtalálja, ami elveszett, s Isten boldog gyermekeivé tegyen. Általa válhatnak erőtlenné a testet-lelket kínzó és fogva tartó erők. Elsőrangú fontosságot kap Isten igéje, és diadalmaskodik bennünk Isten szeretete. A külső élet rendjét a belső ember élete – az él bennem a Krisztus – biztosítja. A megszentelődés Krisztussal való egységet, és így ellenállást jelent a kísértésekkel szemben. A megszentelt többé nem követője annak, amivel kísértik, hanem Istennek tetsző, megszentelődésre való életet és cselekedetet mutat fel. A megszentelődés által a bennünk levő ellentmondások lassan feloldódnak, azoktól függetlenek leszünk, és talajává válunk a kegyelemnek, amely által megtörténik Isten akarata az életünkben. Jövedőnk és fennmaradásunk biztosítása érdekében adjunk helyet az ő akaratának, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hív.

A szentség Isten népének a minősítése, Isten és Krisztus általi tulajdonsága. Láttassuk meg e méltóságunkat az ő megismerésében, szent akaratának teljesítésében, neki való teljes engedelmisségben és a Szentlélek szerint való járásban.

| SZÉKELY JÓZSEF ny. lelkipásztor |

Istent nem kell megvédeni

Palliációs képzés lelkipásztoroknak

Zeteváralja, mesébe illő táj, minőség, kényelem – kellett is ahhoz a nehéz témához, amely a *Palliatív alapképzés lelkipásztoroknak* címet viselte. A téma magyarázatoként álljon itt néhány programpont: hozzáállás a halál, haldoklás témához, a haldokló öt megbánása, gyász, fájdalomkezelés, az utolsó életszakasz, halál és feltámadás, gyász és búcsú.

Csupán két teljes napot töltöttünk együtt Ekkehard Höver lelkipásztor-előadó és két segédje, Mátyás Judit-Aranka tolmács, nővér és Gyűjtő Katalin szociális munkás irányításával, de hogy mennyire tartalmas volt, és hogyan hatott ránk, arról valljanak maguk a résztvevők.

„Szolgálatomnak eddigi gyenge pontjaként éltem meg a súlyos betegekkel, haldoklókkal való beszélgetéseket. Mit mondjak? Mit tegyek? Számomra mindig kérdés volt. Nagy segítséget nyújtott e továbbképző, hasznos útmutatást kaptam.”

„Abban segített a tanfolyam, hogy e helyzeteket ne akarjam gyorsan, hamar elintézni, ne akarjak szabadulni, hanem engedjem, hogy történjen minden a maga ritmusában. A legfontosabb jelen lenni, és nem feladatunk a nagy miérteket megválaszolni, nem kell nekünk Istent megvédeni.”

„A képzés megerősített abban, hogy a betegágyon levő vagy a gyászoló mellett elsősorban

együttérző és szenvedő emberként kell jelen lenni.”

„Eddig tudatosan távol tartottam magam az elmúlás témájától, de most közel engedtem magamhoz – és talán ezután jobban tudom segíteni a rám bízottakat, sőt magam is másképp készülök.”

„Nyugodt, békés, hálás vagyok. Sok gyakorlati tudásra tettünk szert (csendet biztosítani a haldoklónak stb.). Jó volt hallani, hogy van szép meghalás. Több minden épül be majd szolgálomba, sok minden dolgozni fog bennem.”

„Megerősített, irányt, impulzust adott. Bár a téma félelmet keltő, mégis bátorságot kaptunk, hogy a saját félelmünket legyőzve tudjunk segíteni másoknak.”

„Van személyes érintettségem. Most másképp tenném. A sok intézés nem hagyott időt a lényegre.” „Ha lesz folytatás, jövök.”

Ekkehard Höver előadótól megtudtuk, hogy november elején lesz folytatás mindazok számára, akik az eddigi öt alapképzés valamelyikén részt vettek. A tervezett témakörök is önmagukért beszélnek: lelkipásztorok és lélekápolás, hány halálesetet bír el a lelkipásztor, mi segíthet a fájdalomcsillapításban a gyógyszerek mellett, igazság a betegágyánál, eutanázia, búcsúzás és gyász a gyerekeknél.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akiknek jóvoltából létrejött a képzés. Elsősorban a németországi Lippische Landeskirche egyháznak és az Erdélyi Református Egyházkerületnek, amelyek együttműködő partnersége több évtizedre tekint vissza. Köszönjük azt, hogy az OLT beemelte e témát a lelkésztovábbképző programjába. Köszönjük Beke Borókanak a gondoskodó jelenlétét, a már említetteknek a képzés levezetését, a szolgatársaknak a kellemes társaságot. Reméljük, hamarosan folytatjuk.

| FELHÁZINÉ SZATHMÁRI KLÁRA |

Válts irányt! IKE Fesztivál 2022

Örömmel írom ezeket a sorokat. Amikor az idei Válts irányt! IKE Fesztivál témájáról elkezdünk a szervezőcsapattal beszélgetni, akkor mindenki számára egyértelmű volt, hogy az idei találkozó témája az öröm kellene hogy legyen. Hiszen végre találkozhatunk, végre valamennyire a hátunk mögött tudhatjuk a karantént, végre szabadságra küldhetjük az „elmarad” szót, és tehetünk azért, hogy ne csak a képernyő előtt ülve lehessünk közösségben. Azóta azonban eltelt néhány hónap, és sok minden beárnyékolta ezt a kezdeti lelkesedést. Belénk költözött a félelem, gazdaságilag meginogtunk, láttunk tankokat szállító vonatokat, élőben követtük a háborút, és együtt sírtunk azokkal, akik menekülni kényszerültek. Vajon jobb lenne ezek után új témát választani?

Az örömet hajlamosak vagyunk úgy keresni, mint kész árucikket az üzletben: bemegyünk, kifizetjük, a miénk lesz. Ez a fajta öröm azonban csak egy átmeneti hangulat, amit megadhat az új telefon, egy finom csoki, új ruha, nagyobb fizetés, akár egy teli kamra is. A kényszer azonban, hogy ezt fent kell tudni tartani, ezért még többet kell dolgozni, ezt féltetni és őrizni kell, nehogy kicsússzon a kezünk közül, törekennyé teszi ezt az állapotot: ha már nem beszerezhető, vagy nekem nincs miből megvennem, akkor könnyen és gyorsan hiánycikké válik.

Isten felkínál nekünk egy másik lehetőséget: a tőle jövő, mélyen nyugvó, teli öröm ajándékát. Boldogtalan, örömtelen élethez nem kell erőfeszítés, az mindenkinek megy, tenni sem kell érte, hiszen mások munkálkodnak ele-

get azon, hogy mi elveszítsük az örömünket. A krisztusi örömmel teli élet azonban tudatos fáradozást jelent azért, hogy elég legyen nekünk Isten. Ezért írom most mégiscsak örömmel ezeket a sorokat, hiszen látom magam előtt az Atyát, aki tárt karokkal fogadja vissza a tékozló fiút, s aki megmutatja nekünk, hogy a valódi öröm ajándék. Olyan ez, mint amikor az éppen járnai tanuló kisgyermek észreveszi a szülőt, és teljes szívvel kacag, hiszen a szülő is örömmel hívja őt magához.

Ennek ellenére Isten ajándékát gyakran lecseréljük egy gyengébb hamisítványra, ahogyan az Adidas helyett az Adibas márkájú cipő is teljesen jól illik a lábunkra. Örömpótlékokat habzsolunk, pedig a szomjunkt csak az igazi ajándék olthatja. Rádásul még hamis hírek is körülvesznek, amelyek azt hirdetik, amit mi szeretnénk hallani, félrevezetnek, és olykor egymásnak ugrasztanak minket. Mostanában, a vírusnak hála, még karanténba is zárjuk örömünket, nem tudjuk megosztani egymással. Pedig egyedül reménytelenek vagyunk, csak közösen tudjuk igazán átélteni Isten ajándékát.

Az idei fesztivállal így hát bátorítunk benneteket, hogy mindezek fényében váltsunk együtt irányt a felszínes örömről a gondoskodó örmre, a fake news-ról a jó hírre, a karanténról a közösségre. Ezzel a reménységgel várunk minden fiatal július 5–9. között Zeteváraljára, a 2022-es Válts irányt! IKE Fesztiválra, hogy az öröm mozgasson bennünket. Nem azért, mert gondtalan az életünk, hanem azért, mert Isten ideadta nekünk az ő legnagyobb ajándékát. Örömmel, hogy vele teljünk be.

| PAP ÁKOS magyarvalkói lelképásztor |

Egyél szépen!

A halfogyasztásnak számos jótékony hatása van szervezetünk egészséges működésére. Táplálkozási tanácsadók szerint javallott heti két alkalommal beépíteni az étrendünkbe, de valljuk be, ennél jóval kevesebbszer kerül asztalunkra e táplálék, legalább is az erre irányuló kutatások, statisztikák ezt igazolják. Számos halfajta közül választhatunk, de a legegészségesebbek a tengeri halak, melyek a szervezetünk számára nélkülözhetetlen, többszörösen telítetlen Omega 3 zsírsavakban gazdagok. Fogyasztásukkal sokat tehetünk a szív- és érrendszeri betegségek kialakulása ellen, és az sem mellékes, hogy komplex fehérjeforrásnak számítanak. Ugyanakkor a halhús vitaminokban és ásványi anyagokban is bővelkedik.

A képen látható lazacfilé könnyen beszerezhető, és egyszerűen elkészíthető, mindössze só, bors és narancsszeletek kerültek rá, mielőtt sütőbe tettem volna 25-30 percre. Ennyi idő alatt kellően ropogóssá válik az alsó, bőrös felület is, és a narancsok is szépen megpirulnak. Fűszerezhető még fokhagymával, friss petrezselyemzölddel. Krémes rizottóval tálaltam, amelyet a következőképpen készítettem. A kerek szemű rizottórizst kevés vajon megpirítottam, majd egy deciliternyi fehérborral összeforraltam, sóztam, borsoztam, és folyamatos kevergetés mellett, kanalanként adtam hozzá az előkészített alaplevet, amelyet előtte zöldségekből főztem (murok, karfiol, krumpli, petrezselyem). Nagyjából a rizs mennyiségének kétszerese volt

az alaplé, de annyit kell hozzáadni, hogy a rizs kellően megpuhuljon. A főzés utolsó pár percében apróra vágott, friss kaprot adtam hozzá, egy evőkanálnyi tömlős sajtkrémet és két evőkanálnyi reszelt parmezánt, majd a lángtól levéve

szép fényt kapott, miután egy nagyon kevés vajat elkevertem benne. A rizottót készíthetjük főételként is, ha dúsítjuk kis kockákra vágott karalábéval, vagy gombát teszünk bele. Számos elkészítési mód létezik. Kísérletezzünk bátran!

| ALBERT BEÁTA |

A kertészet mint terápia

Beszélgetés Nagy-László Kinga tájépítésszel a biogazdálkodás alapjairól

Napjainkban egyre népszerűbb hobbi a kertészkedés, s világszerte is egyre inkább javasolják, hogy próbáljunk biogazdálkodást folytatni. Ennek szellemében kérdeztük Nagy-László Kinga tájépítész mérnököt.

– Mit jelent a biokertészet, biogazdálkodás?

– A biokertészet egy biológiai rendszerű gazdálkodást takar, amelyben mellőzik a kémiai vegyszereket, a szintetikus műtrágyák használatát, kerülnek a mesterségesen előállított növényvédő szerek, helyettük inkább házipatika jellegű keverékeket alkalmaznak. Ugyanakkor tudatos növénytársítással, vetésforgóval, hőkezeléssel, kézi vagy gépi gyomirtással helyettesítik a vegyszereket. Mindent, ami kémiai, helyettesítik a régi, jól bevált paraszti módszerekkel.

– Ennek a típusú kertgondozásnak melyek a fő előnyei? Miért fontos ez?

– Elsősorban egészségesebb, ezért is igyekeznek mindenhol az iparosított ételektől megszabadulni, és visszatérni az organikus előállított tápanyagokhoz. Ezáltal óvjuk egészségünket, s a természettel is sokkal barátságosabban bántunk. Nem kell nagy vonalakban gondolkodnunk, ha biogazdálkodásról van szó: már egy kiskertben is, ahol több éve így termesztik a növényeket, látszik, milyen zamatos a termés, milyen szép zöld a levél színe. Szemmel látható a különbség, és hosszú távon ez fenntartható. A kertben alkalmazott vegyszerek viszont megbontják az ökológiai egyensúlyt, a növények gyengülnek, és folyamatos kezelésekre szorulnak. Ha viszont megadjuk a természetnek a lehetőséget, hogy úgy működjön, ahogy évezredek óta, akkor nekünk is kevesebb dolgunk lesz.

– Romániában mennyire elterjedt a biogazdálkodás?

– Egy 2018-as statisztika szerint Románia a sor végén kullog, a biogazdálkodás az ország termelésének csak 2,4 százalékát teszi ki. Viszonyításként Magyarországon ez az arány 3,9 százalék, az élmezőnyben áll Ausztria 24,1 százalékkal.

– Biokertészkedéssel magánszemélyként is foglalkozhatunk. Hogyan fogjunk hozzá?

– Ha van kertünk, nézzük meg, milyen a föld. Ha rossz, érdemes javítani rajta, mert utólag

meghálálja nekünk. Ha a föld rendben van, akkor jól meg kell válogatnunk, mit ültethetünk, és arra is kell figyelni, hogy mit mivel párosítunk, mit mi mellé ültetünk. Érdemes odafigyelni, hogy a vásárolt vetőmag ne legyen génmódosított.

Nagykertekben régen használták a vetésforgót, azaz sose ültettek két évre ugyanarra a helyre. Ezt kiskertben nehezebb megoldani, viszont nem lehetetlen. Fontos az, hogy költöztessük a növényeket egyik évről a másikra, ne ugyanoda ültessünk mindent vissza. Ha e lépéseken túl vagyunk, fontos, hogy figyeljük növényeink fejlődését, és ha betegséget észlelünk rajtuk, egyből lépünk, vagy használhatunk megelőző kezeléseket is. Fontos az öntözés is, legjobb, ha esővízzel tudunk öntözni. Hasznosak a különböző növénylevelek permetezéséhez, a gyomirtást kézzel vagy kapával végezzük, de nagy segítség lehet a mulcsolás, a takarás is. Például a paradicsomról levágott leveleket nyugodtan lehet a földön hagyni, vagy fűnyesedéket szórni, és akkor az kissé meggátolja a gaz növekedését. Persze nem készítünk komposzthalmot, mert akkor a kártevőknek is otthont létesítünk, ha-

nem enyhén fedjük be a talajt, és mindig várjuk meg, hogy megszáradjon.

– Mit tehetünk akkor, ha megjelennek a kártevők, a növénybetegségek?

– Ha most kezdtük el a kertészkedést, és még nincs tapasztalatunk, érdemes utánanézni a szakirodalomban. Rengeteg Facebook-csoport létezik a biokertészetről, biogazdálkodásról, kiskertekről, ahol az emberek állandóan megosztják tapasztalataikat, és ezt is jó figyelni. Tehát ha több helyen jelentkezik egy bizonyos kártevő, és többen állítják, hogy a csalánlé eddig hatott, de most már nem, akkor hamarabb rábukkanhatunk a megoldásra a többiek segítségével, mint egyedül. Ezen kívül az interneten, könyvekben rengeteg táblázatot lehet találni arról, melyik növény mire jó, és ezek alapján készíthetünk házilag növényvédő szereket. Különböző hajtásokat, leveleket összegyűjtünk, és áztatással vagy más módszerekkel kivonatot készíthetünk belőlük, majd az így előállított levét rápermetezzük a növényekre.

Számos olyan növény létezik, amelyet csak a megfelelő helyre kell telepíteni, és így élön is segíti a kertet. Itt megemlíthetjük a zsászt, amit nem szeretnek a csigák. A paradicsom távol tartja a káposztalepkéket, a fokhagyma az atkákat. A hangyák ellen jó a levendula, a fokhagyma, a kutyatej. Tehát ha levendulát ültetünk például róza mellé, akkor megóvjuk azt a hangyáktól. Biztos sokan hallottak a csalánléréről, betesszük egy hordóba a csalánleveleket, színültig töltjük a hordót, várjuk, hogy megerjedjen, és az így kapott levét egy a tíz arányban keverve vízzel rápermetezhetjük a növényekre. Ez a takácsatkák ellen hatékony. A bűdöske, más néven bársonyvirág főzete a levélbolhákat tartja távol, de a haszonnövények közé ültetve sok kártevőt is, és szép, színes virága van, amely vonzza a beporzókat. Nekünk beporzókra is szükségünk van egy kerthez, mert nélkülük nincs élet. Hangyák ellen még lehet próbálkozni fehér üröm erjesztett levélével. Léteznek különféle csapdák is, nagyobb üvegházakban láthatjuk, hogy lógnak a sárga ragasztós papirosok, mert a sárga vonzza a bogarakat, a ragasztóval pedig odaragadnak, és így csökkentik a kártevők számát. A csigák nem szeretnek csúszkálni a tojánhéjon, ezért érdemes tojánhéjat szórni növényeink köré. A kávézacc is távol tartja őket. A fóliaházakban szokták használni a katicabogárjait, a katicabogarak ugyanis pusztítják a kártevőket.

Sok lehetőség van, a természet patikája igen gazdag. Ha valami megjelenik a kertünkben, érdemes utánanézni, milyen az a kártevő, mi az ellenszere, és próbálunk minél természetbarátabb módon védekezni ellene.

– Az ön számára mit jelent a kertészkedés?

– Számomra a kertészkedés énidő, felüdülés. Elég nehezen lazulok el, és kertészkedés közben teljesen ki tudok kapcsolódni, ezen kívül mozgásnak is nagyon jó. Számomra a kertészkedés terápia. Az államvizsga-dolgozatom is erről szólt: a kertészet mint terápia. Azt vettem észre, hogy a kertművelés jó irányban tud változtatni az emberen, jobba tudja tenni. Ahogy szokták mondani: aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.

Egység napja, adományok Kárpátaljának Ülésezett az Igazgatótanács

A kolozsvári Püspöki Hivatalban tartotta idei első ülését az egyházkerület Igazgatótanácsa. Kató Béla püspök felhívta a figyelmet arra, hogy a koronavírus ötödik hulláma során sok ember betegedett meg, és sok haláleset történt a gyülekezetekben. És bár a társadalom fellélegzett, a veszély továbbra sem múlt el az új variánssal. Az enyhítéseknek köszönhetően azonban az egyházkerület is tervezheti a nagyobb idei eseményeket. Nagyszabású rendezvénynek ígérkezik a Magyar Református Egység Napja május 20–21-én Gyulafehérváron. Az egyházkerület ezt egybeköti a református oktatás évének megünneplésével. Az esemény a gyulafehérvári Collegium Academicum alapításának 400. évfordulója köré épül, ezért az alkalmon Bethlen Gábor egész alakos szobrát is lelepleznék a városban.

Az egységnapra eseménysorozat keretében a Protestáns Teológiai Intézet iskolatörténettel kapcsolatos tudományos ülést tart Nagynyeden az egykori püspöki ház felújított épületében, amelyet a konferenciával egybekötve adnának át. Pénteken tíz dél-erdélyi egyházközség felújított templomában tartanak hálaadó istentiszteletet. A szombati egységnapra ünnepségre a szervezők a Kárpát-medence mind a 65 egyházmegyéjéből várják a résztvevőket, hogy együtt élhessék meg és fejezzék ki a református egyház közösségének összetartozását.

Kató Béla püspök ezután arra a tragikus tényre tért rá, hogy a járvány mellett a háború veszélye is megjelent az életünkben. A humanitárius krízis mellett tragikusak a konfliktus gazdasági hatásai is – az árak minden iparágban növekednek, ez pedig az egyházon belül folyó projektek, építkezések kivitelezését is befolyásolja. Az egyházkerület az első naptól beindította az adománygyűjtést és a segítségnyújtás megszervezését. A valós igényeket a Kárpátaljai Református Egyház közvetíti, ez alapján kiderült, hogy nagy gondok jelentkeztek a munkaerő nélkül maradt öregotthonokban és az otthoni idős- és beteggondozás terén. Zán Fábián Sándor kárpátaljai püspök és a lelképásztorok a gyülekezeteik mellett maradtak, a magyarok legnagyobb része azonban Magyarországra és nyugatra menekült. A kisebbség jövőbeli fennmaradása is kérdésessé vált a helyzet

tükrében. Kárpátaljára sok menekült érkezett Ukrajna belső részéről, az iskolák, egyetemek bentlakásai megteltek, az élelmiszer fogytán van, és a tavasz érkezésével a vetés, mezőgazdaság fenntartása is egyre égetőbb kérdéssé válik. Kató Béla továbbá arra hívta fel a figyelmet, hogy jelenleg az anyagi hozzájárulással tehetünk a legtöbbet az Kárpátalján maradt testvérekért, a támogatásokat pedig fontos szervezeten adni, hogy mindegyik eljusson a rászorulókhhoz. Az egyházkerület 475 ezer lejt gyűjtött össze eddig a háború által sújtottak megsegítésére.

Az ülésen Kántor Csaba főjegyző elmondta, május 1-jétől nyugdíjba vonul, így a következő, július eleji egyházkerületi közgyűlésnek új püspökhelyettest kell választania. A következő igazgatótanácsai ülésen a megüresedett főjegyzői tisztség mellett a presbiteri főjegyzői, valamint az egyházkerületi műszaki előadói tisztség betöltésére is új személyt kell választani.

Olvasóink írják

A kézdivásárhelyi egyetemes imahétről és világimanap megtartásáról küldött beszámolót lapunknak Márton Ilona és Papp Gyöngyike.

„Hálátelt szívvel, Isten segédelmével megkezdődött, illetve folytatódott a kézdivásárhelyi nőszövetség szokásos tevékenysége. Február elején került megrendezésre az egyetemes imahét egyházközségünkben. A nőszövetség tagjai méltón kivették részüket a szervezésben, ugyanis az istentiszteleteket szavalatok és a kórus éneke színesítette. A záró istentiszteletet követően tombolázásra is sor került, majd szeretetvendégség zárta az egyhetes rendszeres találkozót. A megmaradt süteményekből az idős egyházfiak, illetve a rászoruló részesültek. Felemelő érzés volt újra együtt lenni, hiszen a pandémia alatt rendkívül hiányzott a rendszeres találkozás. Ezt követően március elején egyházközségünk nőszövetsége bekapcsolódott az egyetemes világimanap programjába. Ebben az évben a programot Anglia, Wales és Észak-Írország állította elő, amely a reménységről szólt. E kiváltságos alkalom vetítéssel kezdődött, ahol betekintést nyerhettünk a korábban említett ország történelmi, földrajzi világába. Ezt követően Márton Ilona alelnökasszony vezetésével és az asszonyok közreműködésével megtartották a liturgiát, igét hirdetett Miklós-Kovács Tamás gyakornok lelkész. A találkozó agapéval zárult. Hisszük, hogy Isten meghallgatja imáinkat és még sok hasonló, jeles alkalomra kerül sor” – írták a szerzők lapunknak küldött beszámolójukban, amelyet ezúton is köszönünk.

Hirdetés

Úrvacsorai kiskehely
rozsdamentes anyagból,
generációkon átívelő
használatra

www.szekelymuvek.hu
E-mail: szekely94bt@gmail.com
Tel.: +36 30299 5129

Toronyjavítás
-festés
-bádogozás

LUKÁCS ALPIN'S **0744 612 079**

**Kalotaszegi
Orgonaépítő
Manufaktúra**
vállal

orgona- és harmóniumjavítást, hangolást,
építést és átépítést, illetve
keres kidobásra (tölt, javíthatatlan hangszereket,
továbbá gyümölcsfa- és bukszustörzset.

Kovács Tibor
tel: 0742-503.803, tajpankov@yahoo.com
https://www.facebook.com/Orgonarestauralas

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1–3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

